

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca” wychodzi 3 razy tygodn. we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowemście.



Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr,
na stronie 3-lamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XVI.

NOWEMIASTO-POMORZE, CZWARTEK, DNIA 20 LUTEGO 1936.

N — Nr. 21

P. premier Kościółkowski znów wygłosił swe wielkie przemówienie.

Narodowców wraz z komunistami postawił na jednej liście — jako antypaństwowców.

W Sejmie znów ostatnio wygłosił premier Kościółkowski swe wielkie przemówienie. Dużo nasłuchamy się w obecnych naszych ciałach ustawodawczych tego rodzaju przemówień. Brzmia one dość przyjemnie, mają jednak wszystkie ten jeden błąd, że nie są absolutnie zgodne z rzeczywistością — która jest diametralnie przeciwna od tej, jaką malują mówcy rządowi. Tak też jest z ostatnim przemówieniem p. Premiera. Mówił bardzo długo, bo przeszło 2 godziny, omówił całokształt położenia naszego wewnętrznego i zewnętrznego. Mówił o ciągłości rządów pomajowych, że to już ich 10 lecie (ogół społeczeństwa czuje te rządy mocno w swych kościach — przyp. red.), mówił o polityce zagranicznej, którą naturalnie aprobuje i pochwała — mówił o objawach poprawy, które według p. Premiera już są „wyraźnie widoczne”, mówił na temat etatyzmu i prywatnej inicjatywy, o ratowaniu wsi, o rozgrywkach o władzę, a ostatecznie o mniejszościach narodowych, przyczem oświadczył, że „ani pochodzenie ani wyznanie ani płeć ani narodowość nie mogą być powodem ograniczenia uprawnień obywatelskich (żydzi z tego będą zadowoleni — przyp. red.) W stosunku do mniejszości narodowych widzi p. Premier zmianę w nastrojach narodowych czynników ukraińskich, zaznaczając, że rząd dołoży wszelkich starań, by doprowadzić do normalizacji stosunków na tymże odcinku.

Od spraw narodowościowych przeszedł p. Premier do niesłychanego wprost zestawienia komunistów i narodowców na jednej liście. A mianowicie oświadczył on: „Jesteśmy świadkami chęci wyzyskiwania ciężkiej sytuacji gospodarczej szerokiego mas społeczeństwa przez czynniki antypaństwowe, destrukcyjne, ślepo naśladujące wzory obce. Z jednej strony działają tu ekspansjonci 3 ej międzynarodówki przez wysuwanie demagogicznych i wywrotowych haseł socjalnych, z drugiej strony sytuację wyzyskują czynniki naszego rodzimego, lecz klasnego nacjonalizmu przez nawoływanie do czynnych wystąpień antysemitów z pogwałceniem obowiązującego porządku prawnego i z podważeniem podstaw wewnętrznego ładu państwa. „Jednych i drugich zwalczać będziemy z całą surowością prawa”. Tak więc p. Premier postawił na jednej płaszczyźnie komunistów i narodowców.

Warto sobie to dobrze zapamiętać!

Dyskusja.

Dyskusja nieco ostudziła ten różowy nastrój p. Premiera. Pos. gen. Zellgowski bowiem nie podzielał optymizmu p. Premiera, że wszystko idzie ku lepszemu. Zaznaczył on, iż z dyskusji budżetowej w komisji wiemy, jakto wzrasta przepięczość, jak olbrzymie jest bezrobocie, jak nikły jest stan spożycia na wsi, że zagraża zdrowiu ludności i t. d. Mówca widzi dwie Polski. Jedna jest wielka, ale biedna, ta druga mała, ale bogata. Polska może być i duża i bogata i może wyżywić 33 milj. ludności, a 13 milj., lecz jest zła gospodarka, brak inteligencji i ceny robcze są za niskie. Ta nuta pesymizmu przebijała także z szeregu innych przemówień.

14.5 milj. bezproc. pożyczek dla żydów w Polsce.

Wiadomości statystyczne podają b. ciekawe wiadomości o bezprocentowych kredytach, z których korzystają żydzi. Suma udzielonych przez kasę bezprocentowych pożyczek dla żydów wynosi 14.5 milj. zł. Jestto cyfra — jak na nasze stosunki — olbrzymia. Pożyczki przyznano 153 tys. żydom. A mimo to żydzi obłudnie lamentują nad rzekomą nędzą w Polsce.

Rząd Sarrauta pcha Francję w odmet walki bratobójczej.

Manifestacja lewicy w Paryżu. — Wzięło w nich udział około 100 tys. osób.

Paryż. Niedzielną manifestacją lewicowego Frontu Ludowego w stolicy miała przebieg naogół spokojny.

Demonstracja rozpoczęła się około godziny 14 tej przez napływ poszczególnych pochodów, które gromadziły się w 10 ciu punktach miasta. Około godz. 14.30 wyruszył pochód, na którego czele maszerowały oddziały dzieci, młodzieży i kobiet, za nimi postępowały organizacje b. kombatanów, grupy demonstrantów z poszczególnych przedmieść Paryża, wreszcie liczne związki zawodowe.

Policja dokonała tylko 17 aresztowań, przyczem jedynie 3 osoby zatrzymano w areszcie. Jak oblicza policja, w manifestacji wzięło udział około 100 tys. osób.

Paryska prasa prawicowa jest oczywiście manifestacją niedzielną silnie rozgoryczona, chociażby z tego względu, że odbyła się ona bez uzyskania zezwolenia policyjnego. Rządowi Sarrauta zarzuca się, że stoi pod zupełnym wpływem rewolucyjnego Frontu Ludowego, którego jest bezwolnym sługą. „Echo de Paris” pisze m. in., że rząd sam jest odpowiedzialny za to, iż Paryż musiał wczoraj godzinami patrzeć na czerwone sztandary i wysłuchiwać międzynarodówki. Poza stolicą na prowincji doszło również do licznych demonstracji i starć.

Francja w pętach żydowsko-masońskich.

Za każdą kroplę krwi Bluma Francja płacić musi krwią Francuzów.

Prawicowy dziennik „Liberte” ironicznie zaznacza, że krew pobitego w czasie napadu dr. Golsa prawicowca — nie ma widocznie dla rządu francuskiego tej samej wartości, co krew żyda Leona Bluma, gdyż 12 sędziów i armia policjantów poszukuje sprawców napadu na deputowanego Bluma, a nikt nie zajmuje się napadem na dr. Golsa.

Zwycęstwo lewicy w Hiszpanji.

Ostatnio odbyły się wybory w Hiszpanji. Jeszcze ostateczny ich wynik nie jest dokładnie znany, ale to pewna, że lista zjednoczonej lewicy uzyskała w nowej izbie absolutną większość. Ulicami Madrytu przeciągają pochody demonstrantów którzy domagają się objęcia władzy przez socjalistów oraz ogłoszenia ogólnej amnestji dla przestępców politycznych.

W Madrycie ogłoszony został stan oblężenia i to na skutek rozruchów, do jakich doszło na ulicach miasta. Stan oblężenia został rozszerzony na cały kraj.



Nowe traktory, przeznaczone do transportu dział w armji belgijskiej.

Uroczyste zamknięcie IV Olimpiady zimowej.

Garmisch-Partenkirchen 16. 2. Dziś odbyło się tu uroczyste zamknięcie IV. Olimpiady zimowej

Z wybitniejszych osobistości obecni byli kanclerz Hitler, gen. v. Blomberg, minister Goebbels, premier Goering. Po zakończeniu konkursu skoków i zawodów hokejowych orkiestra odegrała marsz, poczem przed trybuną honorową ustawili się półkołem zwycięzcy wszystkich konkurencji olimpijskich. Z obu stron zawodników ustawiono sztandary wszystkich narodów, biorących udział w igrzyskach.

Po ustawieniu się zawodników zwycięzcy olimpiady Christl Cranz, Kaete Grassegger i Laila Schou-Nils jako pierwsze wstąpiły na podium, gdzie wręczono im medale olimpijskie. Podczas tej uroczystości na maszt zwycięzców wciągnięto sztandary Niemiec i Norwegji. W czasie wręczenia medali baterja armat oddała salwy honorowe, równocześnie orkiestra odegrała hymny narodowe.

W podobny sposób wręczono medale innym zwycięzcom, przyczem bardzo burzliwą owacją witano Ivara Ballangruda, Norwega, zdobywcę trzech medali olimpijskich.

Po różnych końcowych uroczystościach hrabia Baillet-Latour ogłosił zamknięcie olimpiady zimowej.

Ostatnim aktem zamknięcia olimpiady było zdjęcie sztandaru olimpijskiego z głównego masztu.

Tytuł mistrza olimpijskiego otrzymała Anglja. Kolejność grupy finałowej jest następująca: 1. Anglja, 2. Kanada, 3. Ameryka 4. Czechosłowacja.

W konkursie skoków Polacy zdołali uzyskać 5 te miejsce (St. Marusz). Pierwsze miejsce zajął Birger Ruud (Norwegja).

W narciarskim biegu maratońskim Szwedzi zdobyli pierwsze 4 miejsca.

W jeździe figurowej pań pierwsze miejsce zdobyła Sonia Hejne (Norwegja).

Wznowiony żydowski „Głos Poznański”.

Jak donosiliśmy w swoim czasie, tygodnik „Pojzner Sztyme” („Głos Poznański”) przestał wychodzić po wydaniu pięciu numerów. Obecnie wskrzeszono żydowski „Głos Poznański” wyłącznie w języku polskim, odkładając dodawanie tekstu żydowskiego do lepszych czasów.

Półowa nowego numeru „Głosu Poznańskiego” jest zapełniona oczywiście wojowaniem z „endecją”.

Jako wydawca i redaktor figuruje E. J. Mamelok w Poznaniu. Drugi żyd D. Wajzman został w wydawnictwie zlikwidowany (jak zwykłe, żydzi zaczęli od kłótni). Redakcja i administracja mieści się obecnie w domu przy ul. Wrocławskiej 33 34 m. 4 (tel. 16 84). Przewoźni placówka bojowego żydostwa wtargnęła już na ulicę Wrocławską.

Tygodnik drukuje się w Kaliszu, w drukarni żydowskiej „Rekord”.

Z ogłoszeń organu żydowskiego wynika, że żydowskie „bale reprezentacyjne” (15 bm.) itp. zabawy żydowskie odbywają się w salach nowo otworzonego lokalu „Lunch” przy ul. Wronieckiej 4 na pierwszym piętrze. Zaproszenia imienne wydejże Rozenrot, firma żydowska „Renowa” przy Kramarskiej nar. Wronieckiej.

Żydzi urządzają w Poznaniu na dobre swój świat żydowski. Są, niestety, Polacy, którzy żydom ich napór na ziemie nasze zachodnie ułatwiają.

Protest ambasadora polskiego w Berlinie.

Prasa francuska — jak stwierdza „Kurjer Warszawski” — ogłasza, co następuje:

„Ambasador polski w Berlinie, p. Lipski, udał się do urzędu spraw zagranicznych Rzeszy, ażeby założyć protest przeciwko mowie, wygłoszonej 28 stycznia w Bytomiu, na Górnym Śląsku, przez dr. S. Bachta, ministra gospodarczego Rzeszy.

Dziwna tylko rzecz, że o wystąpieniu ambasadora Lipskiego milczy tak prasa niemiecka jak i polska prasa sanacyjna.

Z frontu włosko-abisyńskiego

Zwycięska bitwa pod Enderta.

Włosi rozbili armję abisyńską w prowincji Tembien.

Rzym. Ostatni włoski biuletyn wojenny donosi, że marsz. Badoglio odniósł wielkie zwycięstwo po gwałtownych walkach w rejonie Aradam na południe od Makalle. Z wojsk rasa Mulugheta, których liczebność była oceniana na 80 tys. — 30 tys. ludzi znajduje się w rozsypaności. Góra Aradam została zdobyta. Miejscowości Szelikat, Antalo-Belsat oraz Adima—licia zostały zajęte, podobnie jak całe płaskowzgórze Afgol. Straty abisyńskie są olbrzymie 20 tys. ludzi straciło zdolność do walki. Straty włoskie wynoszą około 400 zabitych i 500 rannych. Wojska rasów Kassa i S-juma, skoncentrowane w obszarze Tembien, są zagrożone przez odcięcie.

Abisyńczycy w liczbie 30 tys., niemal samych żołnierzy regularnych, stawiali zaciepki opór, mimo to jednak zostali zupełnie rozbici. Ras Mulugheta z 9 tys. nierozbitków opuścił pole bitwy w nocy z 14 na 15 lutego. Ufortyfikowany obszar Aradam długości 8 i głębokości 3 km został zdobyty przez Włochów.

Skutki zwycięstwa.

Zwycięstwo włoskie wykreśliło ze składu wojsk Negusa jedną armję, która jest prawie całkowicie zniszczona. Włosi zajęli ufortyfikowany rejon Amba Aradan, dominujący nad komunikacjami z Dessie do Tembien, a temsamem weszli na tyły armii abisyńskich, działających w rejonie Tembien.

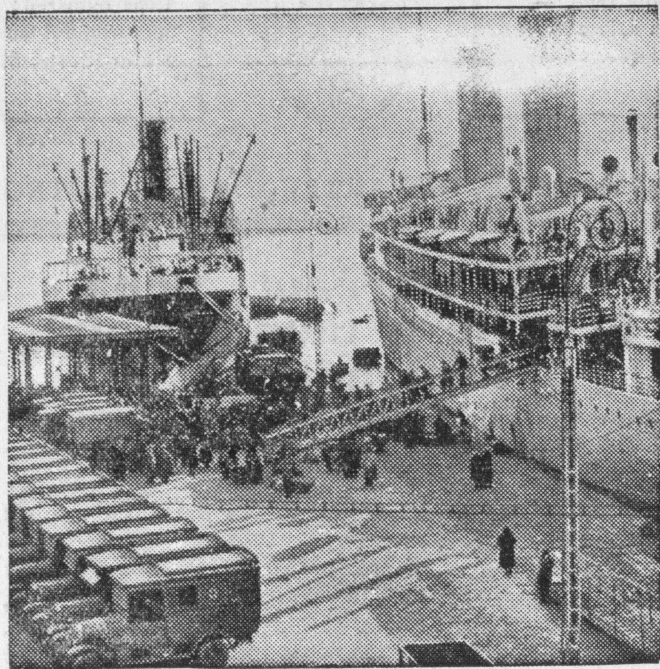
Jak donoszą ostatnie meldunki, ras Seyum i ras Kassa na wiadomość o klęsce na południe od Makalle zarządzili pospieszny odwrót z rejonu Tembien, gdzie pozostawiają tylko drobne oddziały partyzanckie.

W wyniku zwycięskiej bitwy Włosi opanują wreszcie niebezpieczny rejon Tembien, który wisiał

nad ich komunikacjami i paraliżował wszelką akcję w głąb Abisynji.

2 Polaków w niewoli.

Agencja Stefani donosi z Makalle, że wśród jeńców, wziętych w czasie walk o górę Amba Aradan, znajduje się dwóch Europejczyków: 1 lekarz i 1 dziennikarz. Oświadczyli oni, że są narodowości polskiej. Będą oni odesłani do Włoch. We Warszawie rozeszły się pogłoski, że wziętym do niewoli lekarzem jest osławiony dr. żyd Zmigrad.



Przez kanał Sueski — według oficjalnych obliczeń — przepłynęło dotąd z Afryki wschodniej do Włoch przeszło 30 tys. rannych i chorych żołnierzy. — Ilustracja przedstawia wyładowanie rannych w porcie Neapolu. Na rannych czekają na molo w długi rząd ustawione karetki sanitarne.

Brawo Włocławek!

Rada Miejska uchwaliła zniesienie uboju rytualnego.

Warszawa. Rada Miejska we Włocławku zajmowała się sprawą uboju rytualnego. Z wnioskiem o zniesienie tego uboju wystąpił sam Magistrat. Rada Miejska przyjęła go wszystkimi głosami polskimi, tak prz rządowemi, jak i opozycyjnymi. Protestowali z wielkim oburzeniem radni żydowscy, którzy nawet powiedzieli, że dzisiejszy Sejm jest antyżydowski. Uchwalony wniosek wysłano do władz państwowych, ponieważ Rada Miejska nie jest uprawniona do przeprowadzania podobnych uchwał.

Naczelny organ Stron Narodowych „Dziennik Narodowy” wyraża swą radość z powodu tej solidarnej uchwały wszystkich Polaków bez różnicy przekonań i pisze:

„W ten sposób polska Rada Miejska w Włocławku po raz pierwszy w swych dziejach stała się prawdziwym wyrazem żądań i woli całego naszego społeczeństwa”.

Ulica rabina Majzelsa we Warszawie.

Pochodząca z nominacji tymczasowa rada miejska stolicy uchwaliła przemianować ulicę Kupiecką na ulicę rabina Majzelsa. Między radnymi znalazł się tylko jeden, p. Krauze, który zdobył się na głosowanie przeciw tej uchwale. Za to go prasa niemiecka zawzięcie atakuje. Podobno rabin ten w powstaniu styczniowym miał się zasłużyć sprawie polskiej tem, że wzbraniał się rzucić klątwę na powstańców żydowskich. Mniejsza o to, czy się zasłużył czy nie, ale za skandal uważać musimy nazwanie ulicy w stolicy Polski imieniem rabina żydowskiego.

ROZDZIAŁ 18.

Mister Hora y Douglas nie był bobaterem. Tajemnica, którą znał, dosyć mu już na sercu ciążyła, a niespodziewanie prędkie ujawnienie się Pelliera i skutek, jaki rozmowa jego z lordem na tymże wywarła, przeraziły go tak, że sam był bliskim zemdenia.

— Rozmówimy się, — powiedział major.
— Przepraszam pana, — wyjąknął Horacy, — ja — ja muszę wrócić po kapelusz.
— Możesz pan iść raz bez kapelusza, — oświadczył major stanowczo.

Gdy oddalili się od zamku tak, że nikt ich dosłyszeć nie mógł, zaczął major groźnie:
— Zdaje mi się, że pan zawsze jeszcze jesteś przekonany o winie lorda Mortona!

— Tak! Wierzę, że Pellier ma słuszość!
— Ale postępowanie pana jest co najmniej niegodziwe! Przybyłeś tu w zamiarze wyzyskania człowieka, cieszącego się ogólnym szacunkiem i zajmującego wysokie stanowisko. Oskarżyłeś go o popełnienie zbrodni. Czy wiesz pan, że prawo angielskie karze surowo wyzyskiwaczy? Czy nie uczyniłeś się współnikiem zbrodniarza?

— Nie, nie — mylisz się pan... — zawołał

Od Redakcji.

Arcyważne i brzemienne w następstwa przeżyjemy chwile w dobie obecnej. Na dalekim Wschodzie płonie żagiew wojny. Lada dzień, a straszna furja wojenna ogarnie cały Wschód. W Afryce leje się obficie krew i toczą się zawzięte walki. Europę wstrząsają różnorodnie niepokojące zjawiska. Hiszpani zagrażają rewolucją, Francję całą ogarniają silne wewnętrzne fermenty. Ponad wszystkim góruje obawa o pokój, tak silnie zagrożony ze strony od stóp do głowy uzbrojonych hitlerowskich Niemiec.

Kraj nasz, targany zgubnym kryzysem, na gwałt szuka drogi wyjścia z niemożliwej sytuacji. W tak przełomowych chwilach nie wolno iść przez życie z zawiązanymi oczyma. Przeto zamów

„D R W Ę C Ę”

na przyszły miesiąc, byś dokładnie wiedział, co się wszystko w świecie i naszym kraju dzieje — i jak Tobie postępować.

„D R W Ę C Ę” już można zamówić!

Nowością, którąśmy z początkiem tego miesiąca zaprowadzili, to sensacyjna powieść, którą dołączamy we formie książkowej do każdego sobotniego numeru. Każdy nowoprybyły abonent może jeszcze początek tej powieści otrzymać za darmo.

A więc nie zwlekać!

Zmienić starostów na Pomorzu.

Sanacyjny „Czas”, który od pewnego czasu zdobywa się na odwagę krytykowania działań sanacyjnych, zwrócił uwagę na działalność starostów na Pomorzu i to w związku ze sprawą b. starosty działdowskiego Twardowskiego i b. lubawskiego B-derskiego.

W „Czasie” czytamy:

„... uważamy, że obecnie, kiedy z kolei na pierwszy plan wysunęły się zagadnienia gospod. rocz. i, trzeba by zwrócić szczególną uwagę tym razem na uzdolnienia gospodarze starostów (nie zapominajcie oczywiście o kwalifikacjach politycznych), przedewszystkiem zaś wymienić tych starostów, którzy jako gospodarze zawiedli. Selekcji tej zaś dokonać nie będzie trudno, trzeba poprościć kazać im zdać liczbę z władarstwa swego, t. j. czy osiągnęli wyniki odpowiednie do środków, którymi dysponowali i czy mają wyzwanie gospodarcze.

Z uwagi na znaczne fundusze, którymi dysponują samorządy, staranne wykonywanie selekcji przydałoby poważne korzyści gospodarce, przyczyniając się do bardziej racjonalnego zużycia tych środków, a tem samem do stworzenia lepszych warunków do ożywienia życia gospodarczego, n. p. przez budowę lub poprawę stanu dróg, pracę nad podniesieniem rolnictwa itp. Nie trzeba także chyba dodawać, że jest to sprawa bardzo pilna”.

Stusznie, jest to sprawa bardzo pilna, by na miejsce agitatorów partyjnych, którzy dla robienia pol tyki rujną całe życie gospodarze w powiecie, przysłali ludzie zrównoważeni, reprezentujący państwo, a nie partję sanacyjną.

„Strzępy Meldunków” znikły.

Jak już krótko zaznaczyliśmy, książka gen. Składkowskiego p. t. „Strzępy meldunków”, która nabrała ogromnego rozgłosu nie tylko w kraju, ale i zagranicą, znikła z witryn księgarń w Warszawie i nigdzie jej już dostać niemożna. Została nagle wykupiona. Pogłoski, jakoby uległa konfiskacie, nie polegają na prawdzie.

Taksamo wykupiono książkę tę w innych miastach. W Poznaniu ani Toruniu żadna z księgarń już jej nie posiada. Pytać by można, cóż takiego te strzępy zawierały, że tak pośpiesznie ją wycofano?

Gen. Składkowski, zaznacza w krótkiej przedmowie, że jeszcze nie wszystko, co słyszał, mógł ujawnić.

Horacy żywo, — ja w tym zamiarze nie przybyłem tutaj! On sam ofiarował mi pieniądze, ale nie przyjąłem ani grosza! Chociażbym miał umrzeć z głodu! Ja teraz skończyłem z tą sprawą, — Ostrzegłem lorda i nie myślę się nim dalej zajmować. A jeżeli jestem winny, to pan też jesteś winny, bo wiesz to samo, co i ja. Mogłeś pan także donieść o wszystkim prokuratorowi, — do końca śmielej.

— Ani mi się śni! — zawołał major. — Powiedziałem już raz, że nie wtrącam się w cudze sprawy.

Widział on miłość Gitty i Ryszarda i żałował ich szczerze. Ryszard nie mógł się, według jego zdania, żenić z brataniką i wychowanką mordercy, lecz nie wiedział, jak temu zapobiec.

— Muszę sobie jednak rozważyć, — rzekł teraz do Horacego, — jak mi dalej postępować wypada. Czy się lord Morton zmienił od owego czasu?

— O, bardzo. A Pellier obecnie znów coś ma na sumieniu. Zakazuje wymieniać swego nazwiska. Zły to zn k! Myślę, że policja go poszukuje i cieszyłbym się szczerze, gdyby go znalazła! (C. d. n.)

54

SUMIENIE.

Powieść z angielskiego.

(Ciąg dalszy).

— Doktora! doktora! — wołała Gitta. — Czy nikt jeszcze po doktora nie jechał?

— Ja pojadę, — odezwał się lord Buttler, na którego nikt nie zwracał uwagi. — Mój koń osiodłany — za pół godziny będzie tu lekarz!

Gitta pochyliła się nad zemdlonym. Mister Horacy usunął się z głębokim ukłonem i stanął pokornie przy drzwiach. Pokój napełnił się teraz ludźmi z zadziwiająco szybkością. Wszyscy pragnęli ratować zemdlonego. Przytomność nie wracała.

Major tymczasem, ujrawszy stojącego przy drzwiach Horacego, zrozumiał wszystko i skinął na niego.

— Chodź mój przyjacielu, — rzekł łagodnie, — teraz my się rozmówimy.

I wyprowadził go do ogrodu.

Dział rolniczo-gospodarczy.

Prawidłowe zaprzęgnięcie koni.

Nieumiejętne i niedbałe zaprzęgnięcie często bywa przyczyną niepotrzebnego męczenia konia, a także powoduje różne uszkodzenia i obrażenia części jego ciała; dlatego też należy na tę sprawę zwracać pilnie uwagę. Pragnąc usunąć niepożądane następstwa, powodowane wadliwą uprzężą, należy zawsze zaprzęgać konie w ten sposób, ażeby dany koń przy wykonywaniu przeznaczonych dla niego pracy zupełnie nie był skrepowany w swych ruchach i aby ciało jego nie było narażone na szkodliwy i niepotrzebny ucisk.

To jest najważniejszym warunkiem dobrego zaprzęgnięcia.

Upieżnia powinna być dostosowana ściśle do miary danego konia; wszystkie części skórzane muszą być jak najczęściej smarowane tłuszczem, najlepiej oliwą, dla nadania im miękkości i elastyczności, ażeby nie były zbyt twarde i sztywne i nie obcierały skóry konia.

Bardzo ważną rzeczą jest właściwa długość dyszla przy wozie. A mianowicie, długość dyszla powinna zależeć od wielkości i długości danego konia: znajdujący się na wozie ciężar powinien być wszędzie rozmieszczony równomiernie, a nie na przodzie więcej, na tyle mniej lub odwrotnie, gdyż ma to wielkie znaczenie i wpływ na wysiłek konia. Niedbali lub leniwi właściciele koni albo też ich pomocnicy i fernali obciążają nie raz więcej tylną część wozu, gdyż łatwiej im ładować i zdejmować ciężkie worki lub kosze z tylnej części, niż z przedniej.

Jest to bardzo niewłaściwe, gdyż niepotrzebnie przeciążają się konie, bez żadnego pożytku dla jego właściciela i zużywa się jego siłę bez korzyści. W takich razach punkt ciężkości przenosi się bardziej ku tyłowi wozu i koń musi zużyć więcej siły, ażeby zwiększony ten opór przezwyciężyć.

Dlatego więc i na właściwe naładowanie wozów mu imy zwracać uwagę, ponieważ wpływa to pośrednio na zdrowie konia.

Czy opłaci się dawać krowom pasze treściwe?

Żeby się o tem przekonać, weźmy ołówek do ręki i obliczmy!

Weźmy dla przykładu krowę, niedawno wycieloną, dającą teraz 12 litrów mleka na dzień.

Krowa średniej wielkości waży około 450 kilogramów. Odpowiednio do posiadanych pasz dajemy jej na dzień: 5 kg. dobrego siana, 5 kg. słomy jarej i 15 kg. buraków pastewnych. Karma niby dobra, lecz na taki udój mleka tej krowie nie może wystarczyć.

Żeby ta krowa mogła dawać tyle mleka, musi mieć w paszy ogółem 7 jednostek karmowych i 765 gramów białka, a tymczasem wymienione dawki siana, słomy i buraków zawierają niecałe 5 jedn. karm. i tylko 320 gramów białka.

Oczywiście krowa na takiej karmie długo 12 litrów mleka nie będzie dawała. Prędko z mlekiem „utnie” i w dodatku schudnie na wódr. Chcąc tedy podtrzymać tę mleczność, musimy krowie dodawać pasz treściwych.

Dla uzupełnienia krowie 445 gramów białka, możemy jej dać: 1 kg. otrąb pszennych, 1 kg. kochu lnianego i 900 gr kochu rzepakowego.

Krowa ta na sianie, słomie i burakach, w dawkach wyżej wymienionych może dawać bez szkody dla swego organizmu — 2, a najwyżej 3 litry mleka dziennie, o ile więc przy dodatku niespełna 3 kg. kochów i otrąb będzie dawała 12 litrów, a może dawać, to znaczy, że zwykła udoju, spowodowana paszą treściwą, wyniesie 9 do 10 litrów.

Te niecałe trzy kilogramy kochów i otrąb w przybliżeniu kosztują 40 groszy.

Mają zaś zwiększony udój o 10 litrów, dochowujemy się, że na każdy litr mleka pasza treściwa kosztuje 4 grosze. Zaś za tłuszcz z litra mleka otrzymujemy przynajmniej 8 groszy. A więc dzięki paszy treściwej na każdym litrze zyskujemy 4 grosze czyli sto na sto, nie licząc mleka chudego. Oczywiście taki zysk możemy mieć tylko przy umiejętnym żywieniu krów.

Jednostka paszowa dla krów.

Dzisiaj głodzenie inwentarza grozi niejednemu gospodarstwu, bo jedni z powodu suszy mało paszy zbrali, inni tak są wyczerpani z gotówki, że na kupno jakiegokolwiek paszy zdobyć się nie mogą. Więc co robić? — Przedewszystkiem nauka, że przed suszą trzeba się zabezpieczyć i dzisiaj środków na to jest wiele, druga, że o paszy trzeba myśleć zawsze, nie wtedy dopiero, gdy jej nie ma. Teraz pozostaje jeden środek, t.j. próbować jedne pasze zastępować drugimi. Rolnicy duńscy i szwedzcy dawno już przekonali się, że da się to zrobić i nawet przez długie lata poobliczali sobie,

ile której paszy potrzeba na takie zastąpienie. Obliczyli n. p., że, aby zastąpić 2.5 kg. średniego siana łąkowego, trzeba dać zamiast tego 10 kg. buraków pastewnych dużych albo 8 kg. małych albo 4 kg. ziemniaków albo 4 kg. słomy jarej albo 1.8 kg. plew seradeli albo 9 kg. kisonki słonecznika albo też 1.2 kg. owsa lub 1 kg. grochu czy jęczmienia i t. d. Te ilości pasz zastępczych nazwano jednostką paszową. Praktyka wykazała, że n.p. na każde 150 kg. żywej wagi krowy potrzeba 1 jednostkę paszy. A więc na krowę, która waży 450 kg., trzeba przeznaczyć 3 jednostki. Podobnie na każde 3 litry mleka daje się 1 jednostkę paszy. Jeżeli krowa ta daje 9 litrów mleka, to musi dostać, żeby żyła, 3 jednostki i 3 za mleko — więc razem 6 jednostek paszy. Zwykle tak się dobiera rozmaite pasze, ażeby 2 jednostki było paszy suchej, 2 soczystej i 2 treściwej. Będzie to n. p. 5 kg. siana, 20 kg. buraków, 2.5 kg. otrąb. Albo inaczej: 2.5 kg. siana, 4 kg. słomy jarej, 9 kg. kisonki, 10 kg. buraków, 1 kg. śrutu zbożowej i 1.25 kg. otrąb. I to jest wielka wyгода.

Tylko raptowna zmiana temperatury może wyrządzić szkody w rolnictwie.

Niezwykle łagodna początek zima tegor., wywołała tak na łamach fachowej prasy rolniczej, jak i w szerokich kołach rolniczych poważne obawy, czy nie powstaną wskutek tej wyjątkowej temperatury w obecnym czasie — szkody dla rolników, sadników i warzywników. Obawiano się szczególnie o szlachetne odmiany owoców.

Jak nas informują koła fachowe, stwierdzono po długich obserwacjach w sadach i ogrodach, że niema żadnych podstaw do obaw odnośnie zaistnienia szkód, gdyż raczej duże i ostre mrozy są szkodliwe, aniżeli wyższa temperatura. Istnieją natomiast obawy tylko w tym wypadku, gdyby nastąpić mógł przeskok temperatury do kilku względnie kilkunastu stopni mrozu. Wówczas takie raptowne przejście temperatury odbiłoby się niekorzystnie na wegetacji.

Załamanie się cen zboża.

Na rynku zbożowym w Polsce załamała się zwykła cen pszenicy. Od kilku dni dokonuje się transakcyj po niższych cenach. Spadła też cena owsa i żyta. Jedynie utrzymuje się cena jęczmienia. Ceny żyta są niższe wskutek trudności zbytu zagranicą.

DZIAŁ KOBIECY



Cukier krzepi — baranina jeszcze lepiej.

Wołowiny, wieprzowiny, cielęciny mamy w kraju pod dostatkiem, jednak należy podnieść produkcję mięsa owczego, aby zapewnić krajowej hodowli owiec opłacalność, a temsamem zwiększenie produkcji niezbędnej dla Polski wełny.

Pomijając sprawy natury gospodarczej, związane ze spożyciem baraniny sam fakt zdrowotności tego produktu powinien zachęcić wszystkich do jego spożywania. Szereg wybitnych sław lekarskich wypowiedział się za baraniną jako najzdrowszym i najpożywniejszym mięsem, twierdząc, że duże i częste spożywanie baraniny nie tylko sprzyja szybkiemu wzrostowi organizmu, lecz dzięki specj. składnikom jest wskazane dla osób anemicznych i sprzyja ruchom robaczkowym kiszek, a zatem może być zalecane ludziom o mniejszej zdolności trawienia. Są nawet pewne wskazówki, że spożywanie baraniny sprzyja porostowi włosów. Strawność baraniny, zwłaszcza od młodej sztuki, została stwierdzona przez lekarzy. Baranina jest też najodpowiedniejszym mięsem dla dzieci i chorych. W angielskich rodzinach dzieciom do 12-go roku życia daje się wyłącznie jeść baraniny, pozatem angielskie i francuskie szpitale żywią chorych w dużym stopniu tem mięsem.

Zagranicą konsumuje w wielkich ilościach baraninę. W Anglii kotlety baranie przypadają co 4-ty dzień (nerki stanowią ulubiony przysmak i go śniadania) — słowem 25 proc. ogólnego spożycia mięsa w Anglii — to baranina. Jeszcze więcej objadają się baraniną Hiszpanie (44 proc.). Na dalszym planie idą: Danja, Holandja, Szwajcaria, Rumunja, Niemcy i Belgja, na Polskę wypada za-

ledwie ok. 300 g. na mieszkańca kraju rocznie. Czem tłumaczyć tę niechęć do baraniny w Polsce? Datuje się ona jeszcze z tych czasów, kiedy hodowano owce cienkorunne, czyste wełniste, o niesmacznym mięsie i niemiłym zapachu. Stan ten uległ znacznej poprawie. Druga przyczyna jest ta, że baranina jest nieco droższa od wołowiny i jak mówią gospodie, nie tak wydatna, bo kurezy się przy



W Wiedniu otwarta została ciekawa wystawa prac młodej, bo zaledwie 18 lat liczącej, malarki Roswithy Bitterlich. Powyżej widzimy ją przed własnym obrazem „Marja i błazen”. Niektóre obrazy malowała Roswitha, licząc zaledwie 9 lat. Jest córką nauczyciela gimnastyki.

gotowaniu i pieczeniu. Drobne jednak kości i ściśłość mięsa dają możliwość dobrego podziału i w rzeczywistości jest ono znacznie wydajniejsze od mającej dużo kości cielęciny, a nawet wołowiny — ustępuje jednej tylko wieprzowinie.

Najlepsze mięso skopowe jest ze sztuk młodych. Poznaje się je po różowym kolorze mięsa i białym łożu. Baranina ciemno czerwona i łój żółtawy wskazują, że sztuka jest starsza — jednak z nich baranina przyrządzona może być smaczna. Należy ją dłużej piec albo dusić. A do marynowania w occie z korzeniami odpowied. jest mięso ze sztuk starszych. Tak marynowana baranina, następnie upieczona lub uduszona ze śmietaną, w smaku zupełnie przypomina sarninę.

Łój baraniny (od kiszek) stosuje się przy sporządzaniu marynat i innych zapasów zimowych. Złanie nim stoika lub garnka z solonemi grzybami, fasolą i jarzynami w occie, zupełnie zabezpiecza te produkty od psucia się. Lepszy łój nerkowy, obrany ze zbyt tłustych kawałków mięsa, przepuszczony przez maszynkę i przesmażony z cebulą, daje wyborną okrasę do kasz i jarzyn oraz nadaje się do smażenia kartofli.

Każdą baraninę podaje się na wygrzanych półmiskach i jeść na wygrzanych talerzach.

Bogaćstwo potraw z baraniny jest ogromne. W miarę możliwości podawać będziemy przepisy.

Pikantny udziec skopowy.

3 cebulki, 3 marchwie, 3 małe selery pokrajać i osmażyć, dodać wody, 1—2 łyżek octu, liść bobkowy, 4 goździki, pieprzu, pietruszki i dusić wszystko 20 min. W międzyczasie odpiekać w 125 g. masta udziec barani, często polewając wytworzonym sokiem, który przed wydaniem przetrzeć przez sito i doprawić 2 łyżkami mąki.

Kluseczki z marchwi na baraninie.

Nastawić rosół na baraninie z włoszczyzną. Baraninę w pierw sparzyć, aby straciła nieprzyjemny zapach. Utrzeć 4 średnie marchwie, dodać

Jak zużytkować nadmarznięte buraki i brukiew na paszę?

Często zdarza się w porze zimowej, że buraki, czy brukiew — mimo zakopcowania ich — nadmarzną. W tym stanie oczywiście spasać ich nie można, wywołałyby co najgorsze biegunkę, a często, n. p. u krów również i poronienie. Okopowe takie można bez jakiegokolwiek szkody dla inwentarza spasać, jednakże trzeba je uprzednio poddać następującemu zabiegowi: Buraki czy brukiew przeciąć na dwie części i dać je do beczki czy innego zbiornika, napełnionego zimną wodą. Wody musi być oczywiście tyle, ażeby okopowizna pływała w niej. Po jednodniowym moczeniu mróz „wyciąga” z buraków i osiada na powierzchni ich jako skorupa lodowa. Następnie buraki wyjmują się z wody i rzuca je na ziemię, przez co skorupa lodowa odpryskuje z nich. Słabo przemarznięte buraki już można wtedy bez obawy spasać. Dla zupełnego bezpieczeństwa można silnie przemarznięte buraki dać po odbiciu skorupy ponownie do drugiej beczki z wodą i po dobrym kilkunastogodzinnym moczeniu spasać je. Wody do moczenia nie potrzeba zmieniać codziennie, gdyż wystarcza ona na trzy lub czterokrotny użytek.

Jak w zimie ratować pszczoły przed śmiercią głodową?

Ułożone do zimowego „snu” pszczoły spoczątku zjadają bardzo mało miodu, stąd duże znaczenie choćby dla kieszeni bartnika. Już jednak w początkach lutego w ulu budzi się życie, gromadka pszczela zaczyna się zzwawiej ruszać, a matka przystępuje powoli do składania jajeczek. Z tą chwilą spożycie miodu wzrasta z każdym dniem prawie, bo idzie dużo na karmienie robaczek, a i pszczoły muszą się intensywniej odżywiać, aby móc grzać czerw i wytworzyć wyższą temperaturę w ulu. Naturalnie najlepszym pokarmem, dodawanym o tej porze byłoby plastry ze spożytym miodem, ale o takie dość trudno. O tej porze lepiej jest użyć syrop z cukru. Należy go jednak zrobić dość gęsty, na 5 kg. cukru 3 litry wody. Dobrze jest dodać do tego pół garstki soli, która chroni od sfermentowania. Tak przygotowanym syropem napełnia się puste plastry przy pomocy sikawki. Bardzo wskazane jest używać do podkarmiania płyt cukrowych lub też ciasta miodowego.

Jarmark wełny w Poznaniu.

Na ostatnim jarmarku wełny, który odbył się 4 lutego br. w Poznaniu, zgłoszono ok. 30 000 kg. wełny. Sprzedano ok. 80 procent po przeciętnej cenie 3. — zł. Silniejszy popyt zanotowano na wełnę gatunku A i B. Następny jarmark wełny odbędzie się w pierwszych dniach marca rb.

1—2 jaja i tyle mąki, aby zrobić kluseczki odpowiednio gęste. Gdy rosół się ugotuje kłaść kluseczki. Zagotować 5 min. i odstawić.

Na zapusty.

Poncz herbaclany (na wtorek zapustny)

900 g. cukru zalać pół l. wody i postawić na jakiś czas w zakrytym rondlu na ciepłym miejscu. Potem gotować aż będzie klarowany syrop, dodać wanilii i przecedzony sok z 8 pomarańczy i 4 cytryn i cienko pokrajaną skórkę 1 cytryny, zagotować wszystko. Z kolei przyrządzić herbatę z pół l. wody i 6 łyżek herbaty, dodać do syropu wraz ze szklanką rumu i wszystko przecedzić przez sitko do wazy. Napój podać w szklankach od ponczu i oddzielnie butelkę rumu, którego każdy może sam sobie posłużyć.

Obwarzanki zapustne.

100 g. tłuszczu roztopić w ogrzanej misce z 2 i ćwierć filiżanką wrzącej wody, dodać 500 g. mąki, zmieszanej z pół łyżeczką proszku do pieczenia i szczyptą soli. Po godzinie przemieścić odstawione na stronę ciasto. Formować obwarzanki ręcznie w ósemkę z wałką ciasta lub wyrzynać foremką z wałkowanego ciasta. Po wierzchu smarować rozbitym jajem i odpiekać w gorącym tłuszczu. Podawać posypane miątkim cukrem.

Tort karnawałowy.

250 g. masła utrzeć na pianę, dodać 250 g. cukru, 4 żółtka, jedno po drugim, 1 paczkę Vanillin, łyżkami 500 g. mąki, zmieszanej z 1 paczką proszku do pieczenia i 1 małą filiżankę mleka lub śmietany, w końcu pianę z białek. Masę podzielić na 2 części. Do jednej domieszać kakao i 125 g. cukru i napełnić ciasto, na zmianę jasną i ciemną w nałuszczonej formie, odpiec w średnio gorącym piecu.

Przepisy gospodarskie.

Wyborne kiełbasy czysto wieprzowe.

Pokrajać drobno 5 kg. tłustej wieprzowiny z przedniej łopatki lub łopatki i sehabu i pół kg. słoniny, dać do dużej miski, z 200 g. soli, 15 g. saletry, trochę miel. pieprzu, na koniec łyżeczkę miel. ziela angielskiego wyrobić rękami, dopóki nie puści soku. W czasie wyrabiania wlać duży kieliszek araku. Napychać we flaki, przewiązywać co pół m., 1 dzień suszyć na drążku, 4 dni wędzić w wolnym dymie.

Serwelada.

12 ft. ładnej wołowiny, 3 ft. słoniny, 3 ft. wieprzowiny, po 6 łyżeczek od herbaty cukru i saletry, białego pieprzu i soli do smaku. Dobrze napychać, 4 dni w ciepłym pokoju suszyć, potem 4—5 dni wędzić.

Nowy plan parcelacyjny.

Rada ministrów uchwaliła następujący plan parcelacyjny na rok 1937:

1) grunty państwowe i państwowego Banku Rolnego: poznańskie — 5900, pomorskie — 3400.
2) grunty prywatne: poznańskie — 20 000, pomorskie — 12 000.

Plan parcelacyjny na r. 1936 dla gruntów państwowych i Państwowego Banku Rolnego obejmował 20 000 ha, dla gruntów prywatnych 80 000 ha. Z uwagi na konieczność wzmocnienia działalności parcelacyjnej plan na rok 1937 został przewidziany w rozmiarze o 50 procent większym, a mianowicie dla gruntów państwowych i P. B. R. na obszarze 30 000 ha i dla gruntów prywatnych 120 000 ha. Parcelacja prywatna zostanie wzmocniona między innymi również przez likwidację nadmiernie zadłużonych majątków licytowanych przez Tow. Kredytowe Ziemskie w Warszawie.

Ustalony plan parcelacyjny na rok 1936 dla gruntów prywatnych w wysokości 80 000 ha został wykonany tylko na obszarze 47 168 ha, wobec czego zaszła konieczność poddania 32 832 ha przymusowemu wykupowi: w woj. warszawskim — 2944, łódzkim — 1093, lubelskim — 1222, wileńskim — 225, nowogrodzkim — 790, wołyńskim — 2429, tarnopolskim — 3960, lwowskim — 4295, poznańskim — 8210 i pomorskim — 7684.

Sprawa terminu podań drobnych rolników o ulgi podatkowe.

Drobni rolnicy, zarówno opłacający podatek gruntowy osobiście, jak i w jednostkach zbiorowych, składają podania o ulgi w podatku gruntowym z powodu strat i szkód, wywołanych klęską żywiołową, prawie zawsze po upływie przepisane terminu 14 dniowego.

Obecnie min. skarbu okólnikiem z dnia 20 stycznia upoważniło Izby skarbowe do darowywania drobnym rolnikom skutków przekroczenia wymienionego terminu, wyjaśniając, że umorzenie podatku gruntowego na skutek strat, poniesionych z powodu klęski żywiołowej, pociąga za sobą jednocześnie unormowanie odpowiedniej części nadzwyczajnej daniny majątkowej, pobieranej na podstawie tego podatku.

Dojność krów zagranicą.

Roczna dojność krów wykazuje: w Belgii 3.210 litr., Szwajcarii 3.100, Danii 3.050, Stanach Zjedn. 2.140, Francji 1.900, Włoszech 1.210, Argentynie 1.200 litrów od 1 krowy. W państwach tych praca specjalnych kół hodowlanych oraz obór kontrolnych umożliwiła uzyskanie tak dużej wydajności. Ten stan wpłynął dalej poważnie, w kierunku odgrywania przez te państwa na światowych rynkach nabiałowych przodującej roli. Na czoło wysuwa się Danja z roczną produkcją mleka 50 milionów hl. Szwajcarya z 28 milj., Belgja z 30 milj. i Szwecja z 29 milj. hektolitrow.

Kiszki pasztetowe.

Obgotować wątrobę 20 minut w wodzie na przedkim ogniu. Na 400 g. wątroby wziąć: 300 g. młodej, niesolonej słoniny, zeskrobać jedno i drugie na masę, starannie odrzucając żyłki, przepuścić przez maszynkę, przefasować przez rzadkie druciane sito; 200 g. gotowanej słoniny, w drobną kostkę pokrajanej, soli do smaku, pieprzu tłuczonego i 5 ziarenek angielskiego ziela włożyć w przygotowaną masę i dobrze wyrobić. W końcu wyspać 100 g. tłuczonej, osianej bułki, wbić 3 całe jaja, dodać ćwierć ząbka utartego z solą czosnku i kto ma, trochę ugotowanych, drobno pokrajanych trufli. Tą masą, dobrze wyrobioną, nakładać luźno kiszki niezbyt grube i gotować we wrzącej wodzie na dużym ogniu pół godziny, przewracając, aby się ze wszystkich stron równo gotowały. Wyjąć na długi półmisek i w tej chwili wynieść na chłód, żeby szybko zastygły.

Zimny krem grysikowy.

W okamgnieniu przyrządzić można poniżej podany krem: W pół l. mleka raz zagotować kawałek skórki cytrynowej, 30 g. masła, trochę soli i 100 g. cukru i domieszać ostrożnie do gotującego mleka 80 g. grysiku. Ucierać do ostygnięcia i dodać potem 2 żółtka i pianę z białek. Masę napełnić w szklane filiżanki, zimną wodą wypiókane i postawić w chłodne miejsce. Można na każdą filiżankę nalać trochę gęstego soku owocowego i z bitą śmietaną, pastylkami czekolad., wiśniami itd. garniować. Proporcja ta wystarczy na 4 filiżanki.

Damskie kapelusze z jelit bydlęcych.

Kilku angielskim specjalistom udało się wynaleźć metodę wyprawiania jelit bydlęcych na materiał, stanowiący coś pośredniego pomiędzy jedwabiem, a najcieńszą skórą wielbłądzia. Nowy materiał da się przesłownie farbować, przytem na jego powierzchni występują piękne wzory, które jak się okazało — wytworzone są z drobnymi siatkami naczyń krwionośnych, występujących dopiero po zabarwieniu. W związku z powyższym wynalazkiem w całej Anglii zwiększył się wydatnie popyt na kapelusze z jelit bydlęcych.

Ceny naslon.

(Według sprawozdania Firmy B. Hozakowski w Toruniu z dnia 10. 2. 1936. Ceny liczą się za 100 kg. franko stacja załadowania).

za kon. czerw.	95—140	groch polny	20—25
za kon. białą	60—110	groch zielony	21—25
za kon. szwedz.	145—190	bobik	18—19
za kon. żółtą	46—55	orzechy	36—40
za kon. ż. w łusk.	24—27	rzepak n. sprz.	39—42
za inkarnatkę	44—48	rzepak latoowy	38—40
za przelot	40—60	żubin nieb.	8—10
za rajgras kraj.	70—80	żubin żółty	9—12
za tymotkę	15—20	siemie lniane	38—42
za seradekę	20—22	konopie	45—55
za wykę latoową	21—23	mak niebieski	58—64
za wykę zim.	50—60	mak biały	58—65
za peluszkę	22—24	tatarską konsum.	20—25
za groch Victoria	28—32	proso	20—25

Spożycie cukru zmniejszyło się 4-rotnie.

Według danych Głównego Urzędu Statystyczn., zbył cukru w r. 1933 wynosił ogółem 368 946 tonn, z czego na potrzeby wewnętrzne kraju przypadło 291 063 tonn. Zbyt cukru w r. 1934 powiększył się i wyniósł ogółem 399 845 tonn, z czego w kraju zjedzono 301 927 tonn.

Rok 1935 zaznaczył się katastrofalnym spadkiem w zbycie cukru. Cały zbyt roku ub. wyniósł 110 142 tonn, z czego na spożycie w kraju przypadło 73 524 tonn. W porównaniu więc z rokiem 1934 konsumcja wewnętrzna cukru zmniejszyła się czterokrotnie.

Słowem cukier zaczyna się stawać luksusem, mimo, że podobno bardzo krzepi.

Wielkie zamówienia sowieckie.

Delegacja polskich hut żelaznych podpisała w Moskwie protokół, przewidujący zamówienia na żelazo, blache i stal na sumę około 4 500 000 zł. Z tej sumy 1 500 000 zł stanowią zamówienia pewne, których wykonanie rozpocznie się natychmiast w hutach polskich.

Węgiel polski do dalekiej Argentyny.

Z początkiem rb. rozpoczął się dość ożywiony wywóz węgla przez Gdynię do Argentyny. W ciągu ostatnich dni opuściło Gdynię kilka okrętów.

Spadek światowych zapasów pszenicy.

Światowe zapasy widzialne pszenicy wykazują w ostatnich latach znaczny spadek. W dniu 1 lutego r. b. wynosiły one 429,9 milionów buszli, wobec 471,9 milj. buszli w dniu 1 lutego 1935 r. i 520,9 milj. buszli w dniu 1 lutego 1934 r.

Największe zapasy przypadają na Kanadę, a mianowicie 244,5 milj. buszli oraz Stany Zjednoczone A. P. — 70,3 milj. buszli; pozostałe kraje produkujące pszenicę posiadają 115,1 milj. buszli.

KĄCIK MODY.

Co modne...

...toczki, nasunięte na czubek głowy, a mocno zwężone u góry.
...mieniące się pióra kogucie przy kapeluszach kolorowych, jak i czarnych.
...zapięcia pasków i kłamy w kształcie egzotycznych zwierząt lub małych mieczy i tarcz.
...suknie i kostjmy sportowe przeważnie w kolorach: beige, szary i granatowy z wełny lub trykotu z fantazyjnymi guzikami odmiennej koloru.
...aksamitne szaliki w 1 lub 2 odmiennych kolorach, przeważnie jaskrawych.
...aksamitne torebki, ozdobione jedw. chwastem i na jedwabnym sznurze lub oprawione w metal. Dziennie torebki są coraz większe.



3 skromne, a eleganckie suknie wieczorowe.
1. Z koronki z oaskiem aksamitnym i pilsowanymi rękawami.
2. Z welour-chiffonu z rękawami blamowanymi futrem. 3. Koronkowa, w pasie marszczona, z girlandą kwiatów na staniku.